

PETNAESTO RAMAZANSKO SIJELO

UVJETI PREKIDANJA POSTA I ŠTA JE DOZVOLJENO A ŠTA NE POSTAČU

Svaka hvala pripada samo Allahu, Mudrom, Stvoritelju, Uzvišenom, Blagom, Istinitom, Milostivom, Plemenitom, Opskrbljivaču. On je podigao sedam nebesa bez vidljivih stubova i veza. Zemlju je učvrstio visokim planinama. Svojim stvorenjima pokazao se kroz Svoje dokaze u životu na ovome svijetu. On se iz Svoje dobrote obavezao i preuzeo na Sebe da će opskrbljivati sva stvorenja. Čovjeka je stvorio od kapljice vode koja se izbacila, propisao mu pravac i zakone u vjeri, oprostio mu greške i zaborave, sve dok nešto namjerno ne učini.

Zahvaljujem Mu se i svjedočim – kao iskreni vjernik a ne kao lice-mjer – da nema drugog istinskog boga osim Allaha jedinog, On nema sudruga. I svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Njegov poslanik čiji je poziv obuhvatio i doline i proplanke, neka je Allahov salavat i selam na njega i na njegovog druga Ebu Bekra koji se odlučno ponio u borbi s otpadnicima, i na Omera koji je dokrajčio nevjernička oduševljenja i otvorio vrata svjetlosti islama, i na Osmana čiju čast i život nije dozvolio osim onaj koji je izašao iz vjere, i na Aliju koji je zbog svoje hrabrosti tragao za tjesnacima, i neka je salavat i selam na svu Vjerovjesnikovu porodicu i na sve njegove ashabe koji su se imanom i dobrim djelima uzdigli iznad svih ljudi.

Draga moja braćo, na prethodnom predavanju govorili smo o stvarima koje kvare post i naveli smo sljedeće, izuzev hajza i nifasa: spolni odnos, izlučivanje sperme usljed igranja i zabavljanja, konzumiranje hrane i pića i onoga što je u značenje hrane, hidžama i povraćanje, koji će postaču pokvariti post samo u slučaju da nešto od navedenog počini sa znanjem, svjesno i dobrovoljno. Dakle, ova tri uvjeta moraju se ispuniti da bi postaču određena stvar prekinula post.

Prvi uvjet: da ima znanje o tome. Ako nešto od spomenutog učini ne znajući da isto kvari post, tada mu post neće biti pokvaren, zbog riječi Uzvišenog Allaha u suri El-Bekare: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن دَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ - "Gospodaru naš, ne kazni nas ako zaboravimo ili što nehotice uči-

nimo!"²⁰² U Muslimovom Sahihu stoji hadisi-kudsijj u kojem se navodi da je Uzvišeni Allah, nakon ovih riječi, rekao: "Već sam to učinio." Također, zbog riječi:

﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ، وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

"Nije grijeh ako u tome pogriješite, grijeh je ako to namjerno učinite; a Allah prašta i samilostan je."²⁰³

Dakle, post neće pokvariti ako čovjek uradi nešto od zabranjenog zbog svog neznanja ili nepoznavanja šerijatskih propisa, ili neznanja u pogledu vremena nastupanja i završavanja posta, kao naprimjer da smatra da zora još nije nastupila pa jede, a zora je nastupila, ili da smatra da je sunce zašlo i prekine post, a ispostavi se da sunce nije zašlo. Ništa od spomenutog neće pokvariti post, zbog hadisa zabilježenog u dva Sahiha od Adijja b. Hatima, radijallahu anhu, u kojem stoji da je rekao: "Kada je objavljen ajet:

﴿حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾

"... sve dok ne budete mogli razlikovati bijelu nit od crne niti zore; od tada postite sve do noći"²⁰⁴, uzeo sam dva konca, jedan crni a drugi bijeli, stavio ih ispod jastuka i gledao u njih, pa kada sam mogao raspoznati bijeli od crnog, prestao sam konzumirati hranu i pića. Kada je svanulo otišao sam kod Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i obavijestio ga o svome slučaju, pa mi je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: 'Onda je tvoj jastuk poširok ako su ispod njega mogle stati i crna i bijela nit! (Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, našalio se) Ne misli se na to u ajetu, već se pod bijelom niti misli na dan, a pod crnom niti misli se na noć.'" Adijj, radijallahu anhu, jeo je i nakon pojave zore i nije zapostio sve dok nije mogao razlikovati jedan konac od drugog, a Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, nije mu naredio da naposti taj dan, jer Adijj, radijallahu anhu, nije imao znanje o ovome propisu. U Buharijinom Sahihu u hadisu Esme, kćerke Ebu Bekra, radijallahu anhu, stoji da rekla: "Za vrijeme

²⁰² Prijevod značenja El-Bekare, 286.

²⁰³ Prijevod značenja El-Ahzab, 5.

²⁰⁴ Prijevod značenja El-Bekare, 187.

Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jedno jutro smo sehurili a bilo je oblačno, zatim je sunce izašlo", i nije spomenula da im je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio da naposte taj dan, jer nisu poznavali vrijeme nasupanja posta. Ali, da im je naredio da naposte taj dan, to bi sigurno bilo preneseno nama zbog velike potrebe i važnosti. Naprotiv, šejhul-islam Ibn Tejmijje, rahmetullahi alejhi, rekao je u poslanici *Suština posta*: "Hišam b. Urve, jedan od prenosilaca ovog hadisa, prenosi od svoga oca Urveta da im nije naređeno da naposte." Međutim, ako postač ustanovi da sunce nije zašlo, dakle da nije nastupio akšam, ustegnut će se od hrane sve dok vrijeme iftara uistinu ne nastupi.

Isto tako, ako bi čovjek konzumirao hranu i piće nakon pojave zore, smatrajući da se zora još nije pojavila, pa ustanovi da je zora već nastupila, njegov post će biti ispravan i neće napaštati taj dan jer nije poznao vrijeme nastupa posta, a Allah, subhanehu ve te'ala, dozvolio je jelo, piće, spolni odnos sve dok se pojava zore jasno ne ustvrdi. Međutim, ukoliko mu postane jasno da sunce nije zašlo ili da se zora pojavila, a on bude jeo i pio, obaveza mu je da se ustegne od jela i pića i da iz usta izbaci već uzeti zalogaj ili gutljaj, jer u tom slučaju više nema opravdanja.

Drugi uvjet: Da nešto od spomenutih stvari uradi svjesno. Ukoliko bi nešto od zabranjenog uradio iz zaborava, njegov bi post bio ispravan i ne bi ga napaštao, zbog ajeta iz sure El-Bekare koji je pretihodio. Također, zbog hadisa Ebu Hurejre, radijallahu anhu, u kojem Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: "*Ko zaboravi da je postač, pa jede i pije, neka nastavi sa svojim postom, to ga je Allah nahranio i napojio.*"²⁰⁵ Naredba Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, postaču da nastavi post, dokaz je ispravnosti posta, a tvrdnja da ga je nahranio i napojio Allah, dokaz je da ga Allah za to neće obračunavati. Međutim, kada se sjeti ili bude upozoren od drugih, obaveza mu je odmah ostaviti hranu i piće, a onaj ko vidi postača kako jede i pije, obavezan je da ga upozori, zbog riječi Uzvišenog Allaha:

﴿وَتَمَآوَنُوا عَلَىٰ آلِهِمۡ وَالنَّٰقِيُّۗنَ﴾

²⁰⁵ Muttefekun alejhi, a citat je Muslimov.

"... i potpomozite se u dobročinstvu i bogobožnosti..."²⁰⁶

Treći uvjet: Da nešto od spomenutih stvari koje kvare post učini dobrovoljno, međutim ako na to bude prisiljen, post će mu biti ispravan i ne mora nadoknaditi taj dan, jer je Svevišnji Allah uzdigao propis nevjerstva od onoga ko ga učini pod prisilom a srce mu ostane smireno u imanu, kao što kaže:

﴿ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِنَ اللَّهِ وَكَهُمُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾^(١٦)

"Onoga koji zaniječe Allaha, nakon što je u Njega vjerovao – osim ako bude na to primoran, a srce mu ostane čvrsto u vjeri – čeka Allahova kazna. One kojima se nevjerstvo bude mililo stići će srdžba Allahova i njih čeka patnja velika."²⁰⁷

Dakle, s obzirom da Uzvišeni Allah ne priznaje nevjerstvo počinjeno pod prisilom, tako On oprašta čovjeku i sva druga djela koja su na stepenu nižem od nevjerstva. Također, na činjenicu da su čovjeku oprostena djela koja počinu u takvom stanju, ukazuju i Vjеровjesnikove, sallallahu alejhi ve sellem, riječi: *"Uistinu je Allah prešao mome ummetu preko onoga što učine iz greške, zaborava i pod prisilom."*²⁰⁸ Shodno tome, ako bi muž prisilio svoju suprugu na spolni odnos dok posti, u tom slučaju, s obzirom na prisilu, njen post ne bi bio pokvaren i ne bi morala nadoknaditi post. U vezi s tim neophodno je naglasiti da mužu – u slučaju kada žena posti obavezni post – nije dozvoljeno prisiljavati suprugu na spolni odnos, izuzev u slučaju dobrovoljnog posta koji supruga posti bez muževe dozvole i u njegovoj prisutnosti. Ako postaču dospije prašine u usta ili nešto drugo, bez njegove volje, ili ako prilikom uzimanja abdesta i ispiranja usta i nosa malo vode dospije u njegovo grlo, bez njegove volje, njegov post će biti ispravan i neće napaštati taj dan.

Korištenje kapi za oči i uši ne utječe na ispravnost posta, pa čak i ako postač osjeti okus tog lijeka u svome grlu, jer taj lijek nije ni hrana ni piće, niti slično njima. Također, ako bi stavio lijek na ranu, pa u grlu

²⁰⁶ Prijevod značenja El-Maide, 2.

²⁰⁷ Prijevod značenja En-Nahl, 106.

²⁰⁸ Ibn Madže i Bejheki, a dobrim ga je ocijenio Nevevi.

osjetio okus tog lijeka, to mu ne bi pokvarilo post, jer lijek ne spada u kategoriju hrane i pića. Šejhul-islam Ibn Tejmije, rahmetullahi alejhi, kaže u svojoj poslanici *Suština posta*: "Mi znamo da u Kur'anu i sunnetu nema dokaza koji govore da ove stvari kvare post, tako da one i ne kvare post. Post je jedna od temeljnih stvari vjere muslimana i trebaju ga poznavati i neuki i učeni ljudi. Da su ove stvari zabranili Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tokom posta i da one kvare post, Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, bio bi obavezan pojasniti ih, a da je to pojasnio, ashabi bi za to znali i prenijeli bi drugima kao što su prenijeli i ostale propise. Po ovome pitanju nijedan učenjak ne bilježi od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, ni slab ni vjerodostojan hadis, niti spojen niti prekinut, što znači da ništa od toga nije ni spomenuto u šerijatu. Hadis koji se prenosi o surmi u kojem se spominje da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio da se stavlja surma pred spavanje i da je rekao: "*Neka se toga kloni postač*", slab je hadis – bilježi ga Ebu Davud u svome Sunenu i osim njega ne bilježi ga niko drugi. Ebu Davud je rekao: "Rekao mi je Jahja b. Me'in: 'Ovaj hadis je munker.'" Također, šejhul-islam je rekao: "A propise koje moraju poznavati čak i neuki ljudi, morao je pojasniti Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, u potpunosti i morali su biti dostavljeni svima. Stoga, ukoliko ovo nije ispunjeno, onda se zaključuje da to uopće i nije od vjere", završava šejhul-islam, Allah mu se smilovao, svoj jasni i precizni govor, izgrađen na jasnim dokazima i postojećim pravilima.

Kušanje hrane ne kvari post, naravno pod uvjetom da hrana ne dospije u grlo, također mirisanjem mirisa ne kvari post, iako to postač ne bi trebao pretjerano činiti, pogotovo kada je u pitanju miris *buhar*, koji se nalazi u obliku praha tako da je moguće da čestice ovog mirisa dospiju u grlo postača. Također, post neće biti pokvaren ni ispiranjem usta i nosa, ali također postač neće se pretjerivati ni u tome, jer se vrlo lahko može dogoditi da voda dospije u grlo. Od Lekita b. Sabire, radijallahu anhu, prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Upotpuni abdest, istrljaj između prstiju i dobro isperi nos, osim kada si postač.*"²⁰⁹

²⁰⁹ Ebu Davud i Nesai, a vjerodostojnim ga je ocijenio Ibn Huzejme.

Post neće pokvariti ni upotreba misvaka. Naprotiv, korištenje misvaka je sunnet za sve i postače i nepostače, zbog Vjerovjesnikovih, sallallahu alejhi ve sellem, riječi: "*Da se ne bojim da ću otežati svome ummetu, naredio bih im upotrebu misvaka prilikom svakog namaza.*"

²¹⁰ Amir b. Rebi'a, radijallahu anhu, rekao je: "Vidio sam Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, nebrojeno puta da je koristio misvak dok je postio."²¹¹ Međutim, nije poželjno da postač čisti zube pastom jer ona ima snažan miris i postoji bojazan da se pomiješa sa pljuvačkom i tako dospije u želudac. Misvak je najbolja zamjena za pastu.

Postaču je dozvoljeno da koristi ono što će mu olakšati post za vrijeme velikih vrućina i velike žeđi, poput rashlađivanja vodom i slično, jer bilježe Malik i Ebu Davud od jednog od ashaba Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: "Vidio sam Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, na 'Urdžu kako polijeva vodu po svojoj glavi. Činio je to zbog žeđi ili vrućine jer je bio postač."²¹² Ibn Omer, radijallahu anhuma, potapao bi svoju odjeću u vodu, a zatim bi je oblačio dok je postio. Enes b. Malik, radijallahu anhu, imao je jedan veliki izdubljeni kamen sličan koritu u kome je bila voda, pa je za vrijeme velikih vrućina, dok bi postio, silazio u njega. Hasan el-Basri, rahmetullahi alejhi, rekao je: "Nema smetnje da postač ispire usta i da se raslađuje." Ova predanja navodi Buharija u svome Sahihu mu'allekan.

Draga moja braćo, podučite se propisima Allahove vjere kako biste obožavali Allaha sa znanjem jer, doista, nisu isti oni koji znaju i oni koji ne znaju, i onoga kome Allah želi dobro, pouči ga propisima vjere.

Gospodaru naš, pouči nas propisima naše vjere, učvrsti nas u radu po njoj, učvrsti nas u našoj vjeri, usmrti nas kao vjernike i pridruži nas dobrima!

Oprosti nama, našim roditeljima i svim muslimanima, jer Ti si od milostivih Najmilostiviji! Neka je Allahov salavat i selam na našega vjerovjesnika Muhammeda, njegovu porodicu i sve ashabe.

²¹⁰ Bilježi ga skupina.

²¹¹ Buharija mu'allekan i Tirmizi koji kaže da je hadis hasen, kao što i Ibn Hadžer u *Telhisu* kaže da je lanac prenosilaca dobar.

²¹² Sahih.